

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2013, č. j. OAM-329/ZA-ZA06-K01-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2013, č. j. 29 Az 3/2013 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“), občan Moldavské republiky, požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný této žádosti rozhodnutím ze dne 16. 4. 2013, č. j. OAM-329/ZA-ZA06-K01-2012, nevyhověl a mezinárodní ochranu mu neudělil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji neshledal důvodnou a rozsudkem ze dne 9. 9. 2013, č. j. 29 Az 3/2013 – 47, ji zamítl. Proti tomuto rozsudku žalobce brojí kasační stížností.

Nejvyšší správní soud při posuzování podmínek řízení o kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2, věty první, s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. Podle § 40 odst. 1, věty první, s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek*.

Podle § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty*. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak*.

Nedatovaná blanketní kasační stížnost a žádost o ustanovení právního zástupce ze dne 11. 10. 2013 byly doručeny Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 10. 2013. Protože otisk razítka na obálce, ve které stěžovatel svou kasační stížnost zaslal, nebyl zřetelně čitelný, Nejvyšší správní soud ho v rámci ostatních procesních úkonů vyzval, aby doložil datum podání kasační stížnosti fotokopii podacího lístku.

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 10. 2013 stěžovatel předložil potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a také fotokopii podacího lístku, z níž plyne, že stěžovatel předal svou kasační stížnost k poštovní přepravě dne 11. 10. 2013. Tomu ostatně odpovídá i datum uvedené na žádosti o ustanovení právního zástupce, která byla zaslána společně s kasační stížností. Z fotokopie doručenky zasláné Nejvyššímu správnímu soudu Krajským soudem v Hradci Králové plyne, že napadený rozsudek tohoto soudu byl stěžovateli doručen ve čtvrtek 26. 9. 2013.

Lhůta pro podání kasační stížnosti počala stěžovateli běžet dne 27. 9. 2013, jejím posledním dnem byl čtvrtek 10. 10. 2013. Kasační stížnost podaná následující den je tak opožděná, přičemž Nejvyšší správní soud zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nemůže prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Stěžovatel podal také návrh na ustanovení právního zástupce. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud se nemůže věcně zabývat námitkami v ní uplatněnými. Pro ustanovení zástupce tak odpadl důvod a Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl.

Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, a proto ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu